

Цьогорічних великодніх свят наші брати Мар'ян Топорович (IV курс) і Роман Лупак (IV курс) в ідвідали Сумську область. За одною з легенд, м. Суми отримало теперішню назву від місця, де було знайдено три мисливські сумки, наповнені золотом. За козаччини територію області почали заселяти втікачі від поневолення панамі, адже ця земля була під меншою експансією магнатів і славилась своєю родючістю. Проте найбільшим рушієм розбудови міста стало виготовлення цукру. Через те в місті відкриваються заводи, починають будувати величаві храми, костел, школи. На даний час в місті проживає близько 270 тис. осіб, в основному українського походження. Для духовних потреб є декілька десятків храмів як московського патріархату так і київського, діють римо-католицька і греко-католицька парафії, також різні деномінації протестантизму.

Українська Греко-Католицька Церква постала на Сумщині з розпадом Радянського Союзу і можливістю вільно молитися спочатку приватно по домівках греко-католицьких сімей. Потім чекали на священника, адже в цей час був брак священнослужителів тому вірян не було кому повести, але люди молилися в цьому наміренні. І Бог почув молитву і послав пастиря корінного сумчанина котрий будучи в лоні УПЦ МП вирішив з'єднатися з Вселенською Церквою тим самим прагнучи втілити слова ГНІХ: «І буде один пастир і одне стадо» це є отець Аристарх Дядя. На даний час отець Аристарх є єдиним священиком нашої церкви в даному регіоні він обслуговує дві парафії одну у місті Суми та одну у місті Охтирка. З 2005 року наші вірні домагаються виділення землі під будівництво храму, але це не підтримують міські обранці, тому було придбано землю біля міста Сум і там споруджено тимчасову богослужбову каплицю. У місті Охтирка наша церква діє тільки на папері і в усвідомленні вірними своєї ідентичності.

Наші браття вирушили на північний схід нашої неньки України трохи з острахом, адже Суми розташовані за 50 км. від російського кордону, та ще й потягом треба їхати Львів-Москва. Братам було важко перебороти свій страх, але маючи за приклад жертву Небесної Сотні і героїчність українських військових страх сам відійшов. Брати Роман і Мар'ян прибули до отця Аристарха в середу страсного тижня. Позналилися з отцем, поселилися, оглянули місто. В четвер почалося наше служіння в храмі «Вевдення Пресвятої Богородиці» з молитви Утрені з страстями. Перед вечором ми відвідали

римо-католицький костел де спільно молилися, прислугувували біля жертovníка і стали свідками чину обмиття ніг. Брати разом з отцем молилися всі богослужіння за уставом також супроводжували їх співом і прислугуючи в святилищі. В суботу ми відвідали наших воїнів яких перекинули на Сумщину у зв'язку з «агресією північного сусіда», адже отець віднедавна також є військовим капеланом. Наші захисники мали можливість поклонитися Плащаниці також чисельно приступали до святої Тайни Покаяння, Євхаристії. Брати-семінаристи спілкувалися з особовим складом підтримували словом, також на прохання самих військових залишили вервиці та іконки.

Світлий празник Христового Воскресіння розпочали з Божественної Літургії в Гадяцькому районі Полтавської області, де на видобутку газу працюють наші вірні з Борислава і Івано-Франківська. Вірні облаштували в гуртожитку Богослужбову каплицю в якій відбувається кожнорічні святкові Богослужіння. О 6:00 ми поч. молитися Воскресну Утреню потім святкову Божественну Літургію і освячення «приносів», брат Мар'ян виголосив подячне слово наголосивши на важливості єдності послідовників Христа. О 12:00 год. Ми знову відвідали військових поблизу міста Ромни, де спільно молилися Святкову Літургію. О 14:30 відвідали село Анастасіївку де є одна ревна греко-католицька родина. Пані Анна з Закарпатської області була вихована в підпіллі тому завжди незважаючи на відстань (120 км) запрошує отця. Того року і наші брати мали можливість переконатися у вірі рабів Божих Анни і Миколи. О 16:00 ми відвідали військову частину поблизу міста Конотопа, де також спільно молилися, спілкувалися, підтримували на душі наших захисників.

У світлий Понеділок брати щасливо відбули по домівках, щоб у колі своїх родин розділити радість перемоги над смертю.

Семінаристи висловлюють подяку ректорату семінарії, братству «Введення в Храм Пресвятої Богородиці», духівнику братства о. Григорію Комару за сприяння у здійсненні даної поїздки.

Див. **фоторепортаж**: {gallery}missions/Easter_2014/Sumy{/gallery}